

Sygn. akt I C 486/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2023 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Tomasz Choczaj

Protokolant: Agnieszka Sobolczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2023 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa B. J., B. J. (1), M. J. i I. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą
w W.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego (...) S.A.
z siedzibą w W. na rzecz powódki B. J. kwotę:

- a) 57 250,00 zł (pięćdziesiąt siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem zadośćuczynienia, w tym kwotę:
 - 14 750,00 zł (czternaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty,
 - 5 250,00 zł (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,
 - 37 250,00 zł (trzydzieści siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,
- b) 26,12 zł (dwadzieścia sześć złotych 12/100) tytułem zwrotu kosztów zakupu leków wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,
- c) 1 274,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt cztery złote) tytułem kosztów opieki osób trzecich, w tym kwotę:
 - 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,
 - 1 024,00 zł (jeden tysiąc dwadzieścia cztery złote) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,
- d) 582,97 zł (pięćset osiemdziesiąt dwa złote 97/100) tytułem kosztów dojazdów do placówek medycznych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

e) 7 674,56 zł (siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt cztery złote 56/100) tytułem utraconych dochodów, w tym kwotę:

- 574,78 zł (pięćset siedemdziesiąt cztery złote 78/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

- 7 099,78 zł (siedem tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 78/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,

f) 1 350,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki I. S. kwotę:

a) 57 250,00 zł (pięćdziesiąt siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem zadośćuczynienia, w tym kwotę:

- 14 750,00 zł (czternaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty,

- 5 250,00 zł (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

- 37 250,00 zł (trzydzieści siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,

b) 26,12 zł (dwadzieścia sześć złotych 12/100) tytułem zwrotu kosztów zakupu leków wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

c) 1 274,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt cztery złote) tytułem kosztów opieki osób trzecich, w tym kwotę:

- 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

- 1 024,00 zł (jeden tysiąc dwadzieścia cztery złote) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,

d) 582,97 zł (pięćset osiemdziesiąt dwa złote 97/100) tytułem kosztów dojazdów do placówek medycznych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

e) 7 674,56 zł (siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt cztery złote 56/100) tytułem utraconych dochodów, w tym kwotę:

- 574,78 zł (pięćset siedemdziesiąt cztery złote 78/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

- 7 099,78 zł (siedem tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 78/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,

f) 1 350,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

3. zasądza od pozwanego (...) S.A.
z siedzibą w W. na rzecz powoda B. J. (1) kwotę:

a) 57 250,00 zł (pięćdziesiąt siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem zadośćuczynienia, w tym kwotę:

- 14 750,00 zł (czternaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty,

- 5 250,00 zł (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

- 37 250,00 zł (trzydzieści siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,

b) 26,12 zł (dwadzieścia sześć złotych 12/100) tytułem zwrotu kosztów zakupu leków wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

c) 1 274,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt cztery złote) tytułem kosztów opieki osób trzecich, w tym kwotę:

- 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

- 1 024,00 zł (jeden tysiąc dwadzieścia cztery złote) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,

d) 582,97 zł (pięćset osiemdziesiąt dwa złote 97/100) tytułem kosztów dojazdów do placówek medycznych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

e) 7 674,56 zł (siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt cztery złote 56/100) tytułem utraconych dochodów, w tym kwotę:

- 574,78 zł (pięćset siedemdziesiąt cztery złote 78/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

- 7 099,78 zł (siedem tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 78/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,

f) 1 350,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego wraz z ustawowymi odsetkami

za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

4. zasądza od pozwanego (...) S.A.

z siedzibą w W. na rzecz powoda M. J. kwotę:

a) 57 250,00 zł (pięćdziesiąt siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem zadośćuczynienia, w tym kwotę:

- 14 750,00 zł (czternaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty,

- 5 250,00 zł (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

- 37 250,00 zł (trzydzieści siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,

b) 26,12 zł (dwadzieścia sześć złotych 12/100) tytułem zwrotu kosztów zakupu leków wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

c) 1 274,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt cztery złote) tytułem kosztów opieki osób trzecich, w tym kwotę:

- 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

- 1 024,00 zł (jeden tysiąc dwadzieścia cztery złote) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,

d) 582,97 zł (pięćset osiemdziesiąt dwa złote 97/100) tytułem kosztów dojazdów do placówek medycznych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

e) 7 674,56 zł (siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt cztery złote 56/100) tytułem utraconych dochodów, w tym kwotę:

- 574,78 zł (pięćset siedemdziesiąt cztery złote 78/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,

- 7 099,78 zł (siedem tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 78/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty,

f) 1 350,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

5. oddala powództwo w pozostałej części;

6. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Zakładu (...)

S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 26 216,29 zł (dwadzieścia sześć tysięcy dwieście szesnaście złotych 29/100) tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 486/23

UZASADNIENIE

L. J. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 76 376,46 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 23 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty, w tym kwoty: 70 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia; 1 000,00 zł tytułem odszkodowania

za opiekę osób trzecich; 104,49 zł tytułem odszkodowania za koszty leczenia; 2 848,15 zł tytułem odszkodowania za utracony zarobek; 2 423,82 zł tytułem odszkodowania za koszty dojazdów, a także o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu. Jednocześnie podniósł zarzut przyczynienia się powódki do powstania szkody.

Pismem procesowym z 26 maja 2023 r. powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 271 066,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 23 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty; w tym: kwoty 229 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia; 8 741,60 zł tytułem odszkodowania za koszty opieki osób trzecich; 104,49 zł tytułem odszkodowania za koszty leczenia; 2 423,82 zł tytułem odszkodowania za dojazdy do placówek medycznych; 30 796,34 zł tytułem odszkodowania za utracone zarobki.

Wyrokiem z 18 września 2023 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 229 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, w tym kwotę: 59 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 20 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty; 21 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 lutego 2021 r. do dnia zapłaty; 149 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 20 czerwca 2023 r. do dnia zapłaty; 104,49 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu leków wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 lutego 2021 r. do dnia zapłaty; 5 096,00 zł tytułem kosztów opieki osób trzecich, w tym kwotę: 1 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 lutego 2021 r. do dnia zapłaty, 4 096,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 20 czerwca 2023 r. do dnia zapłaty; 2 331,88 tytułem kosztów dojazdów do placówek medycznych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 lutego 2021 r. do dnia zapłaty; 30 698,25 zł tytułem utraconych dochodów, w tym kwotę: 2 299,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 lutego 2021 roku do dnia zapłaty; 28 399,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 20 czerwca 2023 r. do dnia zapłaty; 5 400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty; oddalił powództwo w pozostałej części.

Powódka zmarła 7 lipca 2023 r., o czym Sąd powziął informację z urzędu 26 września 2023 r., dlatego postanowieniem z 29 września 2023 r. zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. i uchylił wyrok z dnia 18 września 2023 r.

Postanowieniem z 11 października 2023 r. Sąd Okręgowy podjął zawieszony postępowanie w niniejszej sprawie z następcami prawnymi powódki, tj. z B. J. (1), M. J., I. S. i B. J..

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 27 maja 2020 r. w miejscowości B., gmina D., P. K. - kierując pojazdem ciężarowym - nie zachował należytej ostrożności

i w czasie gdy był wyprzedzany przez samochód F. (...) bez uzasadnionej przyczyny zjechał do linii rozdzielającej pas ruchu, w wyniku czego kierująca pojazdem F. (...) A. S., prawidłowo reagując na stan zagrożenia, wykonała manewr

obronny skrętu kierownicą w lewo, utraciła panowanie nad pojazdem, uderzyła w barierę energochłonną, a następnie dachowała. W wyniku tego wypadku obrażeń ciała doznała A. S. i L. J., która była pasażerem pojazdu F. (...), **(dowód: wyrok - k. 313 - 313 verte akt Sądu Rejonowego w Łasku o sygn. II K 125/21)** .

Po wypadku powódka została przetransportowana do szpitala w P., a następnie do szpitala w Ł.. Rozpoznano u niej uraz zmiążdzeniowy obu przedramion; złamanie kości łokciowej lewego przedramienia, ranę szarpaną powierzchni grzbietowej palca III na całej jego długości, ze złamaniem podstawy paliczka dalszego i jej wyrwaniem z przyczepem aparatu wyprostnego oraz częściowym uszkodzeniem aparatu wyprostnego

na poziomie paliczka podstawnego palca III; uraz obrączkowy palca IV - stłuczenie pęczków naczyniowo-nerwowych; rany szarpane przestrzeni międzypalcowych i powierzchni dłoniowej II i III oraz śródreżca z obecnością ciał obcych - szkła; liczne rany szarpane powierzchni grzbietowej i dłoniowej prawego śródreżca i palców z rozległym stłuczeniem skóry powierzchni grzbietowej śródreżca i pierwotnym ubytkiem skóry w części bliższej śródreżca wielkości około 5x6x4 cm z odsłonięciem ścięgien prostowników palców III-V

i paliczka środkowego; złamanie guzowatości paliczków dalszych palców III i IV; liczne otarcia skóry obu przedramion; kontaminację ran materiałem organicznym

i nieorganicznym; uraz głowy z utratą przytomności z krwiakiem czepca ścięgniastego po prawej stronie oraz stłuczenie klatki piersiowej. Wykonano u niej zabieg operacyjny dekontaminacji ran oraz otwartego nastawienia złamania trzonu kości łokciowej lewego przedramienia ze stabilizacją przy pomocy drutu Kieschnera; artrodezy DIP palca III lewej ręki; rekonstrukcji aparatu wyprostnego palca III lewej ręki na wysokości paliczka podstawnego i palca

II ręki prawej na wysokości paliczka środkowego; chirurgicznego opracowania ran; plastyki skóry z rezerw miejscowych. Ponadto unieruchomiono gipsem obie kończyny górne. Powódka była konsultowana neurochirurgicznie, chirurgicznie, internistycznie i okulistycznie. W dniu 6 czerwca 2020 r. została wypisana ze szpitala w stanie ogólnym dobrym. Kontynuowała leczenie w poradni ortopedycznej, chirurgicznej i internistycznej,

(dowód: dokumentacja medyczna - k. 26 - 55 i k. 180 - 190) .

Ze względu na pourazowe zawroty głowy powódka otrzymała skierowanie do poradni neurologicznej i poradni psychiatrycznej, gdzie postawiono diagnozę - zaburzenia adaptacyjne. Do poradni neurologicznej zgłosiła się 14 lipca 2020 r. Rozpoznano encefalopatię pourazową. W dniu 27 lipca 2020 r. przeszła zabieg usunięcia drutu i założono jej gips. W dniu 7 września 2020 r. usunięto kolejny drut i skierowano pacjentkę na rehabilitację. W dniu 23 września 2020 r. powódka ponownie zgłosiła się do poradni neurologicznej, gdzie rozpoznano

u niej także zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa. Na skutek wypadku

- z neurologicznego punktu widzenia (zaburzenia adaptacyjne) - doszło u powódki do powstania 8 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, **(dowód: dokumentacja medyczna - k. 26 - 55 i k. 180 - 190; opinia pisemna biegłego neurologa E. K. - k. 103 - 115 i k. 300 - 309)** .

Obrażenia dłoni i przedramienia spowodowały u powódki powstanie 19 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (złamanie kości przedramienia

i blizna pooperacyjna - 5 %; uszkodzenia palca wskazującego lewej dłoni - 2 %; uraz palca III lewej dłoni - 3 %; uraz IV palca lewej dłoni - 1 %; zmiany bliznowate na grzbiecie prawej dłoni na wysokości śródreżca z uszkodzeniem ścięgien prostowników III palca - 4 %; uraz III palca prawej dłoni - 2 %; uraz IV palca prawej dłoni - 2 %). Rokowania w zakresie tych obrażeń były dość dobre. Sprawność obu dłoni ulegała poprawie, ruch zamknięcia palców obu dłoni był zadowolający. Doznane obrażenia obu dłoni znacznie ograniczyły sprawność manualną powódki. W szczególności wpłynęły niekorzystnie na wykonywanie precyzyjnych ruchów. Z powodu unieruchomienia kończyn górnych jej samodzielność była znacznie ograniczona i wymagała opieki oraz pomocy przez pierwsze 8 tygodni po opuszczeniu szpitala w ilości 5 godzin dziennie

w czynnościach samoobsługi, w toalecie, przemieszczania się, kąpieli,

w ubieraniu się, robieniu zakupów oraz prowadzeniu gospodarstwa domowego; przez kolejne 4 tygodnie przez 3 godziny dziennie - w prowadzeniu gospodarstwa domowego, samoobsłudze i załatwianiu spraw poza domem. Po

tym okresie wymagała pomocy przez 2 godziny dziennie przez 2 tygodnie, **(dowód: opinia pisemna biegłego ortopedy J. D. - k. 116 - 132)** .

Trwały uszczerbek na zdrowiu L. J. w związku z obecnością blizny prawej ręki wyniósł 6 %. Blizna ta znacząco obniżyła walory estetyczne jej ciała poprzez widoczną asymetrię i zaburzenie harmonii wyglądu w stosunku do strony przeciwnej. Trwały uszczerbek na zdrowiu z uwagi na blizny owłosionej głowy wyniósł 5 %, **(dowód: opinia pisemna biegłego chirurga plastycznego J. J. (4) - k. 133 - 145)** .

Na skutek doznanego przez L. J. stłuczenia klatki piersiowej, bez niewydolności oddechowej, stwierdzono zmiany typu mleczej szyby w segmentach 6, 9 i 10 obu płuc. Zmiany te szybko ustąpiły i nie spowodowały trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, **(dowód: opinia pisemna biegłego chirurga ogólnego, naczyniowego i torakochirurga M. G. (1) - k. 163 - 166 i k. 286 - 288 verte; dokumentacja medyczna - k. 271 - 276)** .

W wyniku wypadku, przy współdziałaniu innych czynników w postaci schorzeń przewlekłych, doszło u L. J. do powstania wtórnych organicznych zmian w Ośrodkowym Układzie Nerwowym. Z tego tytułu trwały uszczerbek na zdrowiu wyniósł 50 %, **(dowód: opinia pisemna biegłego psychiatry M. G. (2) - k. 194 - 201 i k. 322 - 328; opinia pisemna biegłej psycholog A. B. - k. 247 - 253; opinia pisemna biegłego neurologa E. K. - k. 103 - 115 i k. 300 - 309; historia choroby - k. 202 - 208, k. 219 - 222, k. 240 - 242)** .

W związku z odniesionymi w przedmiotowym wypadku obrażeniami, L. J. poniosła koszty zakupu leków w wysokości 104,49 zł, **(dowód: paragon fiskalny - k. 21)** .

Przed zdarzeniem z 27 maja 2020 r. L. J. była samodzielna. Po tym zdarzeniu wymagała pomocy w czynnościach życia codziennego,

m in. przygotowaniu posiłków i jedzeniu, sprzątaniu. L. J. pracowała jako pomoc apteczna. Otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 2 600,00 zł brutto, czyli 1 920,62 zł netto. W maju 2020 r. otrzymała wynagrodzenie w wysokości 1 889,60 zł, a w czerwcu w wysokości 533,27 zł.

W czerwcu 2020 r. otrzymała zasiłek chorobowy w wysokości 1 042,22 zł netto,

w lipcu - w wysokości 1 538,73 zł netto, w sierpniu - w wysokości 1 538,99 zł netto, we wrześniu - wysokości 1 489,73 zł netto, w październiku - wysokości 1 539,11 zł netto, w listopadzie - w wysokości 1 191,62 zł netto. W listopadzie otrzymała także świadczenie rehabilitacyjne w wysokości 335,17 zł netto. Następnie - od 25 listopada 2020 r. do 22 lutego 2021 r. otrzymywała świadczenie rehabilitacyjne w wysokości po 1 536,50 zł netto miesięcznie,

a od 23 lutego 2021 r. do 19 listopada 2021 r. - w wysokości po 1 152,38 zł netto miesięcznie. Od 20 listopada 2021 r. do maja 2023 r. otrzymywała rentę

w wysokości 1 390,18 zł netto miesięcznie, **(dowód: zeznania powoda M. J. w charakterze świadka - k. 89 verte i nagranie rozprawy z 4 lutego 2021 r. - płyta - koperta - k. 443, minuta od 00:04:41 do 00:09:24; zaświadczenie o dochodach - k. 22; zaświadczenie o wypłacie zasiłku - k. 23 - 24; decyzje - k. 362 - 369)** .

Po wypadku L. J. zamieszkała we W. i ze szpitala

w Ł. została odebrana przez córkę I. S.. W dniach: 15 czerwca 2020 r.,

27 czerwca 2020 r., 27 lipca 2020 r. i 7 września 2020 r. była przetransportowana

z W. na kontrolę do Ł.. W dniu 6 sierpnia 2020 r., gdy zamieszkiwała w W., była na badaniach u lekarza orzecznika pozwanego w S..

W dniach 14 lipca 2020 r. i 23 września 2020 r. była u lekarza neurologa

w W.. W związku z powyższymi wizytami przejechała 2 790 km samochodem o pojemności powyżej 900 cm³, **(dowód: częściowo zestawienie dojazdów - k. 25; dokumentacja medyczna - k. 26 - 55 i k. 180 - 190; akta szkodowe - płyta**

- koperta - k. 94; opinia pisemna biegłego chirurga ogólnego, naczyniowego

i torkaochirurg M. G. (1) - k. 163 - 166 i k. 286 - 288 verte; opinia pisemna biegłego neurologa E. K. - k. 103 - 115 i k. 300 - 309; opinia pisemna biegłego chirurga plastycznego J. J. (4) - k. 133 - 145) .

W piśmie z 21 lipca 2020 r. L. J. zgłosiła pozwanemu szkodę. Zażądała 80 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia i łącznie 20 000,00 zł tytułem odszkodowania łącznie za utracone zarobki, koszty leczenia, koszty dojazdów do placówek medycznych i opieki osób trzecich. W piśmie z 19 sierpnia 2020 r. pozwany przyznał jej ryczałt na koszty leczenia w wysokości 300,00 zł

i zadośćuczynienie w wysokości 21 000,00 zł, których sumę pomniejszył

o przyczynienie się jej do wypadku o kwotę 10 650,00 zł. W piśmie

z 21 grudnia 2020 r. pozwany przyznał jej dodatkowo ryczałt na koszty leczenia w wysokości 300,00 zł i zadośćuczynienie w wysokości 21 000,00 zł, których sumę pomniejszył o przyczynienie się jej do wypadku o kwotę 10 650,00 zł. Łącznie tytułem zadośćuczynienia L. J. otrzymała kwotę 21 000,00 zł, **(dowód: pismo z dowodem**

nadania - k. 10 - 12; potwierdzenie odbioru - k. 13

- 14; pismo - k. 15 - 17; pismo - k. 18 - 19; akta szkodowe - płyta - koperta

- k. 94) .

L. J. zmarła 7 lipca 2023 r. Spadek po niej z dobrodziejstwem inwentarza nabyły w częściach równych jej dzieci: B. J. (1), M. J., I. S. i B. J. (2), **(dowód: wypis z aktu poświadczenia dziedziczenia - k. 409 - 411) .**

Powyższy stan faktyczny jest częściowo bezsporny, gdyż został oparty

na niekwestionowanym przez strony nieosobowym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy oraz w aktach Sądu Rejonowego w Łasku o sygn. VII K 125/21.

Sąd ustalił także stan faktyczny w oparciu o zeznania powoda, który był przesłuchany w charakterze świadka na początku procesu. Dał mu wiarę

w całości, gdyż jego zeznania korespondują z opiniami biegłych i z dokumentacją medyczną.

Skutki wypadku, procentowy uszczerbek na zdrowiu, okres i intensywności cierpień L. J., konieczność korzystania z pomocy lub opieki osób trzecich, przebieg leczenia oraz rokowania co do stanu zdrowia, Sąd ustalił

na podstawie opinii biegłych lekarzy, które uznał za jasne, wewnętrznie spójne oraz naukowo i logicznie uzasadnione.

Korelują one z pozostałym zebrany

w sprawie materiałem dowodowym i wzajemnie się uzupełniają. Dlatego Sąd pominął wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii łącznej biegłych lekarzy neurologa i psychiatry. Ponadto jego przeprowadzenie znacznie przedłużyłoby postępowanie w niniejszej sprawie.

Sąd pominął wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. ustalania przyczyn wypadku, gdyż nie wpłacił on zaliczki. Ponadto

L. J. była pasażerka, a nie prowadzącą pojazd uczestniczący w wypadku.

Sąd ustalił zakres dojazdów L. J. do placówek medycznych w oparciu o jej zestawienie oraz dokumentację medyczną.

Sąd ustalił wysokość osiągniętych przez nią dochodów w okresie spornym

w oparciu o dokumenty urzędowe, które nie były negowane przez strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

L. J. wystąpiła z żądaniem zapłaty na swoją rzecz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wynikłą z uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia, odszkodowanie za poniesione koszty opieki osób trzecich, koszty leczenia i dojazdów do placówek medycznych oraz odszkodowanie z tytułu utraconego dochodu.

W tym miejscu należy stwierdzić, iż zarzut pozwanego o przyczynieniu się L. J. do szkody jest niezasadny, gdyż powódka była pasażerką samochodu, który brał udział w wypadku, a nie jego kierowcą.

W niniejszej sprawie w sposób nie budzący wątpliwości ustalono, iż sprawca wypadku, w którym ucierpiała L. J., w dniu zdarzenia korzystał z obowiązkowego ubezpieczenia OC pozwanego i kwestia ta nie wymaga dalszego wyjaśnienia.

W tym miejscu należy jednak dodać, że podstawą odpowiedzialności pozwanego jest art. 822 § 1 i § 4 k.c., który stanowi, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony, przy czym uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych - tekst jedn., Dz. U. z 2023 roku, poz. 2500).

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynikało także, że L. J. na skutek wypadku doznała obrażeń ciała, co uprawniało ją do żądania od pozwanego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w myśl art. 445 § 1 k.c.

Przepis art. 445 § 1 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową) ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi (patrz wyrok Sądu Najwyższego z 4 lipca 1969 r., I PR 178/69, OSNCP 1970, Nr 4, poz. 71). Zadośćuczynienie ma na celu złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia - te już doznane i te mogące powstać w przyszłości. Powinno ono być zatem przyznana jednorazową rekompensatą za całą krzywdę.

Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia obowiązuje zasada miarkowania wyrażająca się w nakazie uwzględnienia wszystkich okoliczności i skutków doznanych krzywd z odniesieniem do warunków określających poziom życia ludzi w pełni sprawnych i aktywnych, panujących w środowisku, w jakim żyła L. J. (patrz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 4 lipca 2000 r., sygn. akt I CKN 837/00, LEX nr 56891).

Ustalenie wysokości zadośćuczynienia przewidzianego w art. 445 § 1 k.c. wymaga uwzględnienia wieku poszkodowanego, stopnia cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywności i czasu trwania, nieodwracalności następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwa, oszpeceń), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, poczucia nieprzydatności społecznej, bezradności życiowej oraz innych podobnych czynników (patrz wyrok Sądu Najwyższego z 9 listopada 2007 r., V CSK 245/07, OSNC - ZD/2008/4/95).

Sąd Najwyższy w ostatnich latach wielokrotnie podkreślał w swoich orzeczeniach, że ze względu na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia jego wysokość musi przedstawiać odczuwalną wartość ekonomiczną adekwatną do warunków gospodarki rynkowej. Zwracał uwagę, że nie można akceptować stosowania taryfikatora i ustalania wysokości zadośćuczynienia według procentów trwałego uszczerbku na zdrowiu, że zdrowie ludzkie jest dobrem o szczególnie wysokiej wartości, w związku z czym zadośćuczynienie z tytułu uszczerbku na zdrowiu powinno być odpowiednio duże, że nietrafne jest posługiwanie się przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia jedynie określonymi jednostkami przeliczeniowymi w postaci najniższego czy średniego wynagrodzenia pracowniczego.

O wysokości należnego zadośćuczynienia stanowi przede wszystkim rozmiar (zakres) doznanej przez pokrzywdzonego krzywdy, a niewymierny charakter tej krzywdy sprawia, że ocena w tej mierze winna być dokonana na podstawie całokształtu okoliczności sprawy.

Przesłanką żądania zadośćuczynienia za krzywdę jest również istnienie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy naruszeniem dobra osobistego (zdrowia) a szkodą niemajątkową. Spełnienie tej przesłanki nie budzi wątpliwości w niniejszej sprawie, gdyż istnienie tego związku nie było kwestionowane przez stronę pozwaną, a związek przyczynowo skutkowy pomiędzy wypadkiem a obrażeniami jakich doznała L. J., bezsprzecznie wynika też z opinii biegłych oraz dokumentacji medycznej.

Ustalając zakres krzywdy L. J. Sąd uwzględnił zatem m.in. rozmiar doznanych przez nią cierpień fizycznych i psychicznych, wysokość długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (19 % z zakresu ortopedii), wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu (61 %, w tym: 11 % zakresu chirurgii plastycznej i 50 % z zakresu psychiatrii) i skutki, które spowodowały obrażenia doznane w wypadku we wszystkich płaszczyznach jej życia. Przede wszystkim Sąd miał na uwadze fakt, że w wyniku zdarzenia doszło u L. J. do obrażeń ciała, które nie tylko sprawiały ból i cierpienie, ale znacznie utrudniły jej codzienne życie i zmuszały do podejmowania długotrwałego leczenia, także operacyjnego, jak również pozostawiły blizny. Ponadto doszło do uszkodzenia w zakresie (...). Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że cierpienia fizyczne i psychiczne L. J. nie były małe.

Z tych wszystkich względów Sąd doszedł do wniosku, iż kwota zadośćuczynienia winna wynieść 260 000,00 zł. W związku z tym, że na etapie przedsądowym pozwany wypłacił L. J. kwotę 21 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, Sąd ustalił kwotę zadośćuczynienia na kwotę żadaną w pozwie, czyli na kwotę 229 000,00 zł, którą podzielił na czterech spadkobierców w częściach równych, o czym orzekł, jak w pkt 1 a, 2 a, 3 a i 4 a wyroku, na podstawie art. 445 § 1 i 3 k.c. w zw. z art. 444 k.c. i w zw. z art. 922 i nast. k.c. i 1035 i nast. k.c.

Zadośćuczynienie w powyższej kwocie stanowi ekonomicznie odczuwalną wartość, ale jednocześnie utrzymane jest w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Kompensuje doznaną przez L. J. krzywdę, nie jest przy tym rażąco wygórowane i nie prowadzi do nieuzasadnionego przysporzenia w jej majątku.

Kwotę zadośćuczynienia zasądzono na rzecz powodów z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c. i art. 817 k.c. i art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 roku, poz. 2500). W zakresie kwoty 59 000,00 zł odsetki należą się od 23 sierpnia 2020 r. zgodnie z żądaniem pozwu, gdyż już przed wytoczeniem powództwa L. J. zgłosiła żądanie zadośćuczynienia w wysokości 80 000,00 zł, co potwierdzają załączone dokumenty. Pozwany pismem z 19 sierpnia 2020 r. wydał decyzję o przyznaniu odszkodowania i zadośćuczynienia, odmówił wypłaty pozostałych kwot, zatem od dnia następnego pozostawał już w zwłóce. W zakresie kwoty 21 000,00 zł Sąd zasądził odsetki od 1 lutego 2021 r., gdyż 31 stycznia 2021 r. pozwany sporządził odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa o zadośćuczynienie, zatem od dnia następnego pozostawał już w zwłóce. W zakresie kwoty 149 000,00 zł Sąd zasądził odsetki od 20 czerwca 2023 r., gdyż 19 czerwca 2023 r. pozwany sporządził odpowiedź na pozew po rozszerzeniu powództwa, w której wniósł o jego oddalenie, zatem od dnia następnego pozostawał już w zwłóce.

W pozostałej części Sąd powództwo o odsetki oddalił, o czym orzekł, jak w pkt 5 wyroku.

Przechodząc do omawiania zasadności dalszych roszczeń L. J. należy przytoczyć treść art. 444 § 1 k.c., z którego wynika, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tej przyczyny koszty. Naprawienie szkody obejmuje więc

w szczególności zwrot wszelkich wydatków poniesionych przez poszkodowanego zarówno w związku z samym leczeniem i rehabilitacją (lekarstwa, konsultacje medyczne), jak i koszty opieki niezbędnej w czasie procesu leczenia oraz inne dodatkowe koszty związane z doznanym uszczerbkiem (koszty przejazdów, wyżywienia, utracony dochód itp.). Koszty objęte kompensacją muszą być uzasadnione ze względu na rodzaj i rozmiary poniesionego uszczerbku, a także muszą pozostawać w adekwatnym związku przyczynowym.

Mając na uwadze dowód w postaci paragonu na kwotę 104,49 zł, a także biorąc pod uwagę zakres doznanych obrażeń i przebieg leczenia Sąd uznał,

że L. J. zasadnie poniosła koszty zakupu tych leków w powyższej kwocie i dlatego orzekł, jak w pkt 1 b, 2 b, 3 b i 4 b wyroku, na podstawie art. 444 § 1 k.c. i w zw. z art. 922 i nast. k.c. i 1035 i nast. k.c., zasądzając na rzecz powodów po 1/4 części powyższej kwoty.

Kwotę tego odszkodowania zasądzono na rzecz powodów z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c., art. 817 k.c. i art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 r., poz. 2500) od 1 lutego 2021 r., gdyż 31 stycznia 2021 r. pozwany sporządził odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa o zapłatę tego odszkodowania, zatem od dnia następnego pozostawał już w zwłoce. Nie można uznać, że L. J. zażądała tej kwoty przed wytoczeniem powództwa, gdyż z różnych tytułów żądała odszkodowania w wysokości 20 000,00 zł, nie wskazując dokładnie jakie kwoty stanowią powyższą sumę.

W pozostałej części Sąd powództwo o odsetki oddalił, o czym orzekł, jak w pkt 5 wyroku.

W zakresie odszkodowania L. J. dochodziła również kwoty 8 741,60 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich. Wymiar opieki osób trzecich został ustalony w oparciu o opinię biegłego ortopedy J. D., z uwzględnieniem treści art. 322 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 322 k.p.c., który wprowadza złagodzenie obowiązujących reguł dowodzenia, w sytuacji, w której ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, sąd może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opierając się na całokształcie ustalonych okoliczności sprawy. Nie chodzi przy tym tylko o niemożność rozumianą w sensie obiektywnym, lecz także o niemożliwość ścisłego ustalenia szkody na podstawie materiału dowodowego przedstawionego przez stronę powodową do oceny przez sąd. W takim wypadku sąd, nie mając obowiązku przeprowadzenia uzupełniających dowodów z urzędu, powinien podjąć próbę ustalenia wysokości roszczenia na podstawie oceny „opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy” (patrz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2006 r., II CSK 108/05, OSP 2007/3/29 oraz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 21 listopada 2008 r., V CSK 207/08, Lex nr 484684). Oczywiście jest, że wynik takiej oceny może okazać się niekorzystny dla powoda, ale ryzyko to usprawiedliwione jest jego procesową biernością (patrz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2008 r., V CSK 388/207, LexPolonica nr 2141963).

W pierwszej kolejności należało uznać, że stawka za 1 godzinę wskazana przez L. J. jest zawyżona. Sąd ustalił ją na kwotę 13,00 zł, gdyż kwota roboczogodziny z najniższego wynagrodzenia w 2020 r. wynosiła około 13,00 zł netto. Zatem za okres pierwszych 8 tygodni od opuszczenia szpitala należy się jej kwota 3 640,00 zł (8 tygodni x 7 dni x 5 godzin x 13,00 zł); za okres kolejnych 4 tygodni - kwota 1 092,00 zł (4 tygodnie x 7 dni x 3 godzin x 13,00 zł); za kolejne 2 tygodnie - kwota 364,00 zł (2 tygodnie x 7 dni x 2 godzin x 13,00 zł), czyli łącznie kwota 5 090,00 zł. Dlatego Sąd orzekł, jak w pkt 1 c, 2 c, 3 c i 4 c wyroku, na podstawie art. 444 § 1 k.c. i w zw. z art. 922 i nast. k.c. i 1035 i nast. k.c., zasądzając na rzecz powodów po 1/4 części powyższej kwoty i oddalając powództwo w pozostałej części, o czym orzekł, jak w pkt 5 wyroku, uznając je za wygórowane i nieuzasadnione.

Kwotę tego odszkodowania zasądono na rzecz powodów z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c., art. 817 k.c. i art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 r., poz. 2500). W zakresie kwoty 1 000,00 zł Sąd zasądził odsetki od 1 lutego 2021 r., gdyż 31 stycznia 2021 r. pozwany sporządził odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa o zapłatę tego odszkodowania, zatem od dnia następnego pozostawał już w zwłoce. W zakresie kwoty 4 096,00 zł Sąd zasądził odsetki od 20 czerwca 2023 r., gdyż 19 czerwca 2023 r. pozwany sporządził odpowiedź na pozew po rozszerzeniu powództwa, w której wniósł o jego oddalenie, zatem od dnia następnego pozostawał już w zwłoce. Nie można uznać, że L. J. zażądała tej kwoty przed wytoczeniem powództwa, gdyż z różnych tytułów żądała odszkodowania w wysokości 20 000,00 zł, nie wskazując dokładnie jakie kwoty stanowią powyższą sumę.

W pozostałej części Sąd powództwo o odsetki oddalił, o czym orzekł, jak w pkt 5 wyroku.

L. J. wniosła również o zapłatę odszkodowania w kwocie 2 423,82 zł za poniesione koszty dojazdów do placówek medycznych i na badanie przez lekarza orzecznika pozwanego. Sąd, również w oparciu o art. 322 k.p.c., przychylił się prawie w całości do jej twierdzeń w tym zakresie, gdyż zestawienie dojazdów, które znajduje odzwierciedlenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, zwłaszcza w dokumentacji medycznej, potwierdza, że w związku z leczeniem i koniecznością brania udziału w badaniu lekarskim orzecznika pozwanego, L. J. przejechała 2 790 km (dokładny pomiar z Google Maps, który różni się od pomiaru km wskazanych w zestawieniu z k. 25), co po przemnożeniu przez stawkę za km wynoszącą 0,8358 zł, daje kwotę 2 331,88 zł. Dlatego Sąd orzekł, jak w pkt 1 d, 2 d, 3 d i 4 d wyroku, na podstawie art. 444 § 1 k.c. i w zw. z art. 922 i nast. k.c. i 1035 i nast. k.c., zasądzając na rzecz powodów po ¼ części powyższej kwoty i oddalając powództwo w pozostałej części, o czym orzekł, jak w pkt 5 wyroku, uznając je za wygórowane i nieuzasadnione.

Kwotę tego odszkodowania zasądono na rzecz powodów z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c., art. 817 k.c. i art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 r., poz. 2500), od 1 lutego 2021 r., gdyż 31 stycznia 2021 r. pozwany sporządził odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa o zapłatę tego odszkodowania, zatem od dnia następnego pozostawał już w zwłoce. Nie można uznać, że L. J. zażądała tej kwoty przed wytoczeniem powództwa, gdyż z różnych tytułów żądała odszkodowania w wysokości 20 000,00 zł, nie wskazując dokładnie jakie kwoty stanowią powyższą sumę.

W pozostałej części Sąd powództwo o odsetki oddalił, o czym orzekł, jak w pkt 5 wyroku.

L. J. dochodziła również odszkodowania z tytułu utraconych zarobków w wysokości 30 796,34 zł.

W tym zakresie Sąd również stosował art. 322 k.p.c. Przed wypadkiem L. J. pracowała w aptece. Otrzymywała wynagrodzenie

w wysokości 2 600,00 zł brutto, czyli 1 920,62 zł netto. W maju 2020 r. otrzymała wynagrodzenie w wysokości 1 889,60 zł, a w czerwcu w wysokości 533,27 zł.

W czerwcu 2020 r. otrzymała zasiłek chorobowy w wysokości 1 042,22 zł netto,

w lipcu - w wysokości 1 538,73 zł netto, w sierpniu - w wysokości 1 538,99 zł netto, we wrześniu - wysokości 1 489,73 zł netto, w październiku - wysokości 1 539,11 zł netto, w listopadzie - wysokości 1 191,62 zł netto. W listopadzie otrzymała także świadczenie rehabilitacyjne w wysokości 335,17 zł netto. Następnie - od 25 listopada 2020 r. do 22 lutego 2021 r. otrzymywała świadczenie rehabilitacyjne w wysokości po 1 536,50 zł netto miesięcznie,

a od 23 lutego 2021 r. do 19 listopada 2021 r. - w wysokości po 1 152,38 zł netto miesięcznie. Od 20 listopada 2021 r. do maja 2023 r. otrzymywała rentę

w wysokości 1 390,18 zł netto miesięcznie. Mając to na uwadze oraz to, że L. J. mogłaby dalej pracować w aptece i osiągać dochód miesięczny

w wysokości najniższego wynagrodzenia netto, Sąd - porównując jej dochody w okresie spornym z najniższym miesięcznym wynagrodzeniem netto, doszedł do wniosku, że utraciła ona dochód w wysokości 30 698,25 zł netto. Sąd

w zasadzie zgodził się ze sposobem wyliczenia utraconego wynagrodzenia, który został przedstawiony w piśmie procesowego pełnomocnika L. J.

z 26 maja 2023 r., nieco modyfikując wyliczenie. Z zestawienia powyższych kwot wynika, że w okresie od 28 maja 2020 r. do 30 listopada 2020 r. utraciła ona dochód w wysokości 2 299,13 zł netto. W tym okresie mogła dalej pracować i zarabiać 1 920,62 zł netto miesięcznie, jednakże otrzymywała tylko zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne. W okresie od 1 grudnia 2020 r.

do 19 listopada 2021 r. L. J. utraciła dochód w wysokości 9 504,14 zł netto, gdyż w tym okresie mogła dalej pracować i zarabiać kwotę najniższego wynagrodzenia miesięcznego netto, które w tabelce zobrazował jej pełnomocnik, jednakże otrzymywała on wówczas tylko świadczenie rehabilitacyjne. W okresie od 20 listopada 2021 r. do końca maja 2023 r.

L. J. utraciła dochód w wysokości 18 894,98 zł netto, gdyż w tym okresie mogła dalej pracować

i zarabiać kwotę najniższego wynagrodzenia miesięcznego netto, które w tabelce zobrazował jej pełnomocnik, jednakże wówczas otrzymywała tylko rentę w kwocie po 1 390,18 zł netto miesięcznie. Dlatego Sąd orzekł, jak w pkt 1 e, 2 e, 3 e i 4 e wyroku, na podstawie art. 444 § 1 k.c. i w zw. z art. 922 i nast. k.c. i 1035 i nast. k.c., zasądzając na rzecz powodów po 1/4 części powyższej kwoty i oddalając powództwo w pozostałej części, o czym orzekł, jak w pkt 5 wyroku, uznając

je za wygórowane i nieuzasadnione.

Kwotę tego odszkodowania zasądzono na rzecz powodów z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c., art. 817 k.c. i art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 r., poz. 2500).

W zakresie kwoty 2 299,13 zł odsetki Sąd zasądził od 1 lutego 2021 r., gdyż 31 stycznia 2021 r. pozwany sporządził odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa o zapłatę tego odszkodowania, zatem od dnia następnego pozostawał już w zwłoce. W zakresie kwoty 28 399,12 zł Sąd zasądził odsetki od 20 czerwca 2023 r., gdyż 19 czerwca 2023 r. pozwany sporządził odpowiedź na pozew po rozszerzeniu powództwa,

w której wniósł o jego oddalenie, zatem od dnia następnego pozostawał już

w zwłoce. Nie można uznać, że L. J. zażądała tej kwoty przed wytoczeniem powództwa, gdyż z różnych tytułów żądała odszkodowania

w wysokości 20 000,00 zł, nie wskazując dokładnie jakie kwoty stanowią powyższą sumę.

W pozostałej części Sąd powództwo o odsetki oddalił, o czym orzekł, jak

w pkt 5 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł, jak w pkt 1 f, 2 f, 3 f i 4 f wyroku,

na podstawie art. 98 k.p.c. i w zw. z art. 922 i nast. k.c. i 1035 i nast. k.c., gdyż powodowie wygrali sprawę prawie w całości. Koszty to to zastępstwa prawnego w wysokości 5 400,00 zł, które zostały ustalone na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jedn., Dz. U. z 2023 r., poz. 1964). Koszty te Sąd przyznał powodom w częściach równych po 1/4 części.

O brakujących kosztach sądowych Sąd orzekł, jak w pkt 6 wyroku,

na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 r., poz. 1144 ze zm.) w zw. z art. 98 k.p.c. Brakujące koszty procesu to koszty opinii biegłych w łącznej kwocie 26 216,29 zł, które jako przegrywający sprawę winien ponieść pozwany.